

حقوق حیوانات

مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها
و حمایت از حیوانات

سپهر سلیمی

حفاظت از محیط زیست و زیست‌مدان وقتی محقق می‌شود که افراد و گروه‌های مختلف اجتماع این مهم را وظیفه خود بدانند و در هر شغل و جایگاهی اقدامات لازم را برای حفاظت از آن انجام دهند. پیش‌ازین در زمستان ۱۴۰۰ در پنج یادداشت با عنوان «در هر شغلی حامی حیوانات باشید» به طور خلاصه درباره مجموعه‌ای از اقدامات لازم برای حفاظت و حمایت از حیوانات نوشته بودم. در آن مجموعه یادداشت‌ها به ۱۵ شغل دانش‌آموز و دانشجو، راننده، روان‌شناس و مشاور، تولیدکنندگان و فروشندگان مواد غذایی، وکلا و حقوق‌دانان، تولیدکنندگان پوشاک، سیاستمداران، کشاورزان، راهنمایان گردشگری، هنرمندان، معلمان و استادان، معماران و شهرسازان، برنامه‌نویسان کامپیوتر و مدیران فناوری اطلاعات، خانه‌داران و تولیدکنندگان صنعتی پرداختم.

در این یادداشت قصد دارم به طور جزئی‌تر به مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها در این حوزه بپردازم. ساده‌ترین تعریف از مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها (corporate social responsibility) عبارت است از مجموعه وظایف و تعهداتی که شرکت باید در راستای حفظ، مراقبت و کمک به جامعه‌ای که در آن فعالیت می‌کند، انجام دهد. به معنای دیگر اقداماتی است که علاوه بر سود اقتصادی شرکت‌ها، اثرات مثبت بر جامعه، محیط زیست و ذی‌نفعان دارد. مسئولیت اجتماعی در چهار بخش کلی مسئولیت اجتماعی محیط‌زیستی، اخلاقی، بشردوستانه و اقتصادی دسته‌بندی می‌شود. حمایت و حفاظت از حیوانات را می‌توان زیرمجموعه‌ای از اقدامات محیط‌زیستی دانست و به طور کلی هر عملی در راستای حفظ محیط زیست در نهایت به بهبود وضعیت حیوانات منجر خواهد شد. با این حال می‌توان نگاه دقیق‌تری به این بخش داشت.

در قدم اول لازم است ارزیابی دقیقی از اثرات اقدامات شرکت بر حیوانات انجام شود. برای مثال اگر شرکتی در حوزه مواد غذایی فعالیت می‌کند، باید بررسی کند که چه میزان از مواد اولیه وابسته به محصولات حیوانی است. شرکت‌های تولید پوشاک می‌توانند رد پای پنجم، چرم و دیگر اجزای بدن حیوانات را در تولیدات خود بررسی کنند. مهم‌ترین مسئله در حمایت از حیوانات و حیات وحش، حفاظت از زیستگاه آنهاست. شاید شرکتی به طور مستقیم آسیبی به حیوانی وارد نکند، اما باعث آسیب به زیستگاه حیوانات شود و با این کار به طور مستقیم بیشترین آسیب را به بخشی از حیوانات مرتبط وارد خواهد کرد.

با وجود افزایش دانش عمومی و حساسیت اجتماعی درباره موضوع حمایت از حیوانات و حیات وحش، ممکن است بسیاری از مدیران و پرسنل شرکت‌ها متوجه اثرات آن مجموعه بر حیوانات نباشند. در این زمینه باید از نظرات کارشناسان این حوزه در بررسی اثرات و برنامه‌ریزی برای کاهش و حذف آن بهره برد. به‌همین خاطر و براساس تجربیات شخصی معتقدم لازم است دانش مدیران ارشد و میانی شرکت‌ها در این حوزه افزایش پیدا کند. مدیران هر شرکتی بیش از هر فرد دیگری بر اقدامات آن مجموعه تسلط دارند و زمانی که با دید حمایت از حیوانات به ارزیابی فعالیت‌های خود بپردازند، می‌توانند ارزیابی بهتری داشته باشند. اگرچه محیط زیست مرز نمی‌شناسد و حفاظت از آن مسئله‌ای جهانی است، اما درباره حفاظت از زیستگاه و گونه‌های جانوری باید توجه داشت که مسائل و مشکلات هر منطقه ممکن است متفاوت از منطقه دیگری باشد. گاهی لازم است شرکتی در منطقه‌ای آبخشور بسازد و در جای دیگری ممکن است به دلیل وجود منابع آب طبیعی، اقدامات دیگری لازم باشد.

آشنایی و ایجاد ارتباط با سازمان‌های غیردولتی محیط‌زیستی، مسیری مطمئن برای افزایش دانش مدیران شرکت‌ها و اجرای پروژه‌های مشترک در این حوزه است. گاهی ارتباط با سازمان‌های محیط‌زیستی جهانی به واسطه سابقه بیشتر در این حوزه، اهمیت بیشتری دارد. استفاده از دانش آنها، مطالعه دستورالعمل‌های کاربردی و معاهدات جهانی در این حوزه و آشنایی با تجربیات شرکت‌های همکار در جهان می‌تواند میان‌بری برای اجرای مسئولیت اجتماعی شرکت در این حوزه باشد. نکته مهمی که در مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها باید مورد توجه قرار گیرد، اجتناب از سبزشوینی است. سبزشوینی (Greenwashing) به طور خلاصه یعنی اقدام یا اقداماتی که باعث می‌شود مؤسسه، شرکت، صنعت یا گروهی خود را به‌عنوان حامی محیط زیست معرفی کند و این در حالی است که این ادعا در عمل فریبی بیش نیست و صرفاً برای جذب مشتری و فروش بیشتر است. شرکت‌ها باید خیلی مراقب باشند که در دام اقدامات نمایشی و پوپولیستی نیفتند که نفعی برای محیط زیست ندارد.

آنچه گفته شد، فقط مقدمه‌ای بر مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها در این حوزه است. هر شرکت و مجموعه‌ای با توجه به ویژگی‌های خاص خود، باید برنامه متفاوتی برای عملیاتی‌کردن آن داشته باشد.

خبر

۲۵۰ میلیون دندان پوسیده در دهان ایرانی‌ها

محمد رئیس‌زاده، رئیس کل سازمان نظام پزشکی ایران، در بیست‌ویکمین کنگره بین‌المللی انجمن علمی اندودنتیست‌های ایران که در مرکز همایش‌های رازی برگزار شد، با اشاره به آمار ۲۵۰ میلیون دندان پوسیده در دهان ایرانی‌ها، از وضعیت موجود ابراز نگرانی کرد و گفت: یک مشکل عمیق ریشه‌ای و قانونی در بحث تعرفه‌ها داریم و آن هم، تعیین تکلیف تعرفه‌ها از سوی سازمان برنامه و بودجه بوده و در جلسات شورای عالی بیمه، عددی را مصوب می‌کنیم که سازمان برنامه و بودجه فقط عدد خودش را قبول دارد.

او ادامه داد: در دوره جدید مدیریت وزارت بهداشت، تلاش می‌کنیم دوره متفاوتی را برای تعرفه‌ها رقم بزنیم. امیدواریم عدد پیشنهادی شورای عالی بیمه سلامت بدون تغییر در سازمان برنامه و بودجه و نهایتاً هیئت دولت به تصویب برسد و قبل از پایان سال ابلاغ شود. رئیس کل سازمان نظام پزشکی ایران، با بیان اینکه در بخش خصوصی باید قیمت تمام‌شده لحاظ شود، گفت: قیمت تمام‌شده شامل هزینه‌ها و دستمزد است و از بیمه‌ها می‌خواهیم قیمت تمام‌شده را در بخش خصوصی بپردازند. رئیس‌زاده گفت: اشتباه تاریخی این است که تعرفه را معادل دستمزد محاسبه می‌کنند، درحالی‌که این‌گونه نیست. او در ادامه با بیان این مطلب که جامعه پزشکی و دندان‌پزشکی، توان پرداخت سوبسید را ندارد و دولت باید کاری کند، افزود: هزینه نارسایی‌های بیمه‌ای را جامعه پزشکی از جیب خودش پرداخت می‌کند که با مشکلات زیادی همراه شده است. رئیس کل سازمان نظام پزشکی ایران، به مسائل و مشکلات حوزه دندان‌پزشکی اشاره کرد و گفت: در بحث سلامت دهان و دندان، شرایط ما خوب نیست و دلیل آن هم، هزینه‌های بالای خدمات دندان‌پزشکی است. رئیس‌زاده، خواستار توجه به وضعیت آموزش در حوزه دندان‌پزشکی شد و گفت: در بحث عرضه و قیمت مواد دندان‌ی، نظارت خوبی وجود ندارد. بیست‌ویکمین کنگره انجمن علمی اندودنتیست‌های ایران در تاریخ ۲۵ الی ۲۸ دی‌ماه ۱۴۰۳ به صورت حضوری در مرکز همایش‌های برج میلاد تهران با تم «نواوری در رشته اندودانتیکس؛ پلی بین تجربه و علم» برگزار می‌شود. در این راستا حین برگزاری این کنگره، کارگاه‌های علمی به بررسی نوآوری‌های کاربردی در این حوزه خواهند پرداخت.

در سودای اکثریت خواهی (نمایی)

روایتی از اقلیت‌ها

علی نامجو

گاهی بازخوانی برخی دانسته‌ها و ژرف‌نگری در بدیهیات، ابعادی فراموش‌شده از واقعیت را فرارویمان می‌آورد (دست‌کم برای عده‌ای از ما) یا به بازشناسی برخی دانسته‌ها و بازباوری بعضی ارزش‌ها و سپس اصلاح امور می‌انجامد.

ناهمگونی نظرات جناح‌ها در سپهر سیاسی ایران به هر علت و مقصودی که باشد، واقعیت آشکاری است که تا این لحظه هیچ چیز نتوانسته است بر آن سربویش نهد؛ حتی وقایق. ر یک از گروه‌های فعال یا نیمه‌فعال در عرصه سیاسی، براساس سرچشمه فکری خود، راهی را برگزیده‌اند و می‌کوشند دیگران را با خود همراه کنند. روشن است که این نخله‌ها همچنان که از نظر زمینه‌های شکل‌گیری خود دیگرگونه از هم هستند، در راه و روش و تعلقشان به ارزش‌هایی چون جمهوریت و ملیت و... نیز دیگرگونه از هم می‌نمایند.

اگر بپذیریم که این گروه‌ها، فرهنگ واقعی و آرمانی‌شان، برون و درونشان نیز خواسته و گفته‌شان یکی است؛ پس باید باور کنیم که همه آنها جوینده درستی و پوینده راه راستی‌اند و اگر کردارشان خلاف گفتارشان باشد، سهو است و خطای انسانی. بنابراین، زادگاه همه ناهمگونی‌ها، دیگرگونی‌ها در تعیین «درستی» و تعریف آن است. می‌دانیم که تعیین این مهم، به همه عوامل خودآگاه و ناخودآگاهی بستگی دارد که جهان‌بینی و مقصودخواهی فرد، گروه و جامعه را می‌سازد. زیرا مفاهیمی از این دست، نسبی‌اند و حدود و ثغورشان بر اساس ارزش‌ها و معیارهای دیگر تعین می‌یابد. پیشینه جامعه ایران، به طورکلی (با حفظ اختلافات جزئی) دارای وجوهی مشترک هستند و غالباً با هم، روان در یک راه و برهیزان از یک چاه بوده‌اند.

در کنار این‌س آیین جمعی، اقلیت‌هایی هستند که روح خرد جمعی را چندان به کالبد خویش راه نمی‌دهند و طبیعی است که در رابطه‌ای گفت‌وگومحور و منطبق‌بنیاد با اکثریت نیز آرام و قرار نمی‌گیرند (کاش بگیرند). روشن است که منطبق و حقیقت، محکم‌ترین دستاویزی است که می‌تواند هر فرد یا هر گروه فکری را پشتیبانی کند. البته در صورتی که راه و مسلک آن فرد یا گروه مطابق با منطق و حقیقت باشد.

امروزه مرجح‌ترین نوع حکمرانی، بر اساس نیازها و دستاوردهای فکری و فرهنگی بشر و نیز اقتضانات و امکانات اجتماعی او، مردم‌سالاری و شیوه‌های آن است. حتی در گذشته که نظام بیشتر تمدن‌ها و سرزمین‌ها پادشاهی بود، باز هم دستگاه قدرت، بر اساس نسبت آن با رضا و رفاه مردم ارزیابی می‌شد. واقعیت‌هایی تاریخی چون دستگاه‌های تبلیغی سلطنت‌ها برای جلب نظر مردم، وجود مجلس‌های گوناگون در ساختار قدرت در برخی دوره‌ها و نیز تعیین شوراهایی برای تغییرات مهم حاکمیت، شوریدن مردم و بهلوانان بر حکام، همه و همه دال بر اهمیت نظر مردم در شکل‌گیری یک حکومت و بقای آن است. این نوع نگاه از نظر مبانی دینی نیز بی‌پشتوانه نیست. چنان‌که می‌دانیم در جریان جانشینی پیامبر اسلام (ص)، با امعان نظر در وقایع جانشینی‌ها به‌ویژه احوال و اقوال حضرت امیر (ع) هنگام پذیرش حاکمیت و عمل ایشان در طول حکومت، می‌توان اصالت و اهمیت نظر مردم را به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل پذیرش حکومت از سوی ایشان شناخت. فراوان آياتی که خطاب به رسول گرامی اسلام، اختیار فردی و اجتماعی انسان‌ها را در جایگاه یک حکمت و عطاى الهی می‌شناسانند. بخش قابل‌توجهی از تفسیرها و تحلیل‌های مردم‌سالارانه از آیات و احکام و احادیث دینی که به این موضوع ما مربوط هستند، در آثار و اقوال دین‌پژوهان معاصر ما و پایه‌گذاران انقلاب اسلامی متجلی است.

بنا یادکرد تاریخ صدوچند ساله اخیر ایران، درمی‌یابیم که مردم این سرزمین همواره در سیری پیشرو، به سوی کسب مردم‌سالاری و حکومت قانون، گام برداشته و بر حفظ این دستاوردها همت گماشته‌اند. حتی اگر گاهی به مکر دژخیمان داخلی یا اهریمنان خارجی مجبور به عقب‌نشینی شده‌اند (مانند استبداد صغیر و کودتای ۲۲) از آن چونان دورخیزی برای جهشی بیشتر به سوی هدف بهره یافته‌اند. گویا این راه در درازمدت، یک‌طرفه بوده است. افزون بر این، با مرور وقایع انقلاب اسلامی و سخنان پیشروان فکری و بنیان‌گذاران آن در پیش و پس از انقلاب و درنهایت نوع شکل‌گیری مردم‌سالارانه جمهوری اسلامی، اصالت آرای اکثریت و خواست جمعی را می‌توان به آشکاری دریافت.

بر اساس آنچه گفته شد، در سپهر سیاسی ایران امروز، درست و منطقی، چیزی است که از رهگذر آرای عمومی بگذرد، یعنی صندوق رأی (به‌عنوان علت نخستین و زمینه‌ای) اصالت‌بخش به جریان‌ها و وقایع است. اگر ما جمهوری اسلامی را حاصل خرد جمعی مردم ایران (حوزه و دانشگاه و بازار و...) بدانیم، پس میزان، رأی ملت است.

روشن است که تکیه بر رأی مردم نه تنها مانع عقلی، عقلایی، دینی و قانونی ندارد بلکه مؤید و پشت‌گرم به این عوامل اصالت‌بخش نیز هست. با این همه، گاهی شاهد رفتارهایی هستیم که گویی عده‌ای اگر دستشان به قانون و مراتب بالایی هرم حکومت می‌رسید به سستیز آشکار یا نیمه‌آشکار با خواست و حق مردم برمی‌خاستند. چنین افرادی ممکن است در هر حزب و جناح و گرایش باشند؛ از مشهوران به سلطنت‌مآبی یا منتسبان به انقلابی‌نمایی.

سوکمندان، عده‌ای از هم‌وطنان هستند که ذکر برخی از اصول قانون اساسی را در حضور خود خوش نمی‌دارند. اینها خواه ناخواه باید بپذیرند که ملت، راه خویش را یافته و هرگز از آن باز ننشسته است؛ گر تو نمی‌پسندی، تغییر ده قضا را. جای شگفتی است که بعضی از این‌هم‌وطنان خود را منتسب یا منتسب‌ترین گروه به مبانی انقلاب و جمهوری اسلامی می‌دانند. پرسش این است که چگونه می‌شود ادعای انقلابی‌بودن و تعلق به جمهوری اسلامی داشت اما با مبانی آنها یعنی احترام به خواست اکثریت بیگانه بود.

در چند سال اخیر، به‌ویژه از آغاز دهه ۹۰ به این سو (گاهی با استفاده از نقدهایی به دولت وقت که برخی‌شان در جهت «چپ‌نمایی» و آدرس‌دادن نه‌چندان صحیح برای جذب مخاطب بود)، شاهد ظهور برخی سخنرانان و

تئوریسین‌ها بودیم که اگر فعالیت‌های همه‌شان با هم، در ترازوی سنجش با یکی از آثار اندیشمندان و دین‌پژوهان معاصر قرار گیرد، می‌دانیم حاصل، چه خواهد بود.

دردا و دریغاً اگر نوجوان و جوان ایرانی که در میراث علمی-فرهنگی خود، گویاترین آثار راه‌گشایانه و زیباترین آفریده‌های دین‌پژوهانه را دارد، به جای بالیدن در آغوش هویت خود، در عمل، به‌عنوان مثال، پیرو عقیده‌ای همچون استالین شود که می‌گفت: وای به حال واقعیت‌هایی که با تئوری‌های ما سازگار نباشند.

صدحیف و صدحیف اگر نوجوان و جوان ایرانی، وقتی را که می‌تواند در ملازمت با آثار انسان‌ساز خود و همنشینی با استادان حقیقی خود بگذراند، با رسانه‌ها یا در مجالسی بگذراند که برجسته‌ترین وجه‌شان استفاده از میکروفون و رسانه‌نوردی‌های مجازی و حقیقی و تحمیل‌گری رسانه‌ای است. در واقع نه از اندیشمندان سیاسی و اجتماعی‌اند و نه از علمای دینی.

افسوس و حسرتاً اگر نوجوان و جوان ایرانی که پرورده این‌س آب و خاک حکمت‌نهاد و دانش‌پرور است، ذهن خود را تسلیم مغلطه‌گویی‌ها و احساس‌زدگی‌هایی کند که هنوز چندان پیوندی با تفکر ایرانی-اسلامی نیافته‌اند. همان تفکری که قوم ایرانی و آرمان ایرانی را در طول قرون متمادی هویت و حیات بخشیده است. روشی که پیوسته با درهم‌شکستن مرزهای نقد سازنده و تخریب‌گری، در پی مقابله با رأی ملت و «مصادره به ضد» کردن ارزش‌هاست (از هر حزب و جناحی می‌تواند باشد) خود به چه سعادت‌ی نائل شده است که بخواهد دیگران را هم به آن رهنمون شود.

بهرتر است عده‌ای تلخی دل‌گسندن از تفکرهای اقلیتی و خلاف جریان آب را همچنان دارویی بدانند که خلوت و سلامت‌ی‌کی‌شدن با درستی، اکثریت و حق را در پی خواهد داشت.

خبر

بهرروز آذر: بررسی لایحه حمایت از زنان در مجلس شورای اسلامی آغاز شده است

معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده از آغاز بررسی لایحه حمایت از بانوان در مجلس شورای اسلامی خبر داد و گفت: تلاش دولت این است که روح قانون اساسی در این لایحه بیکبری شود.

زهرا بهروزآذر در حاشیه جلسه هیئت دولت با حضور در جمع خبرنگاران درباره اینکه آیا کلمه خشونت در لایحه‌ای که به‌منظور حمایت از بانوان به مجلس ارائه شده، حذف شده یا اینکه به کلمه سو-رفتار تغییر کرده است، گفت: لایحه دولت کلمه خشونت را دارد و سو-رفتار هم چیز بدی نیست و دایره آن گسترده‌تر می‌شود. او افزود: نگاهمان این است که اگر کلمه «بدرفتاری یا سورفتار» در لایحه حمایت از بانوان وجود داشته باشد دایره آن بیشتر می‌شود و مهم این است که روح پیشگیری را داشته باشد و جرم‌انگاری نیز برای آن اتفاق بیفتد. معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده تأکید کرد: نگرانی ما این است که اگر این واژه باشد این وجوه را کم‌رنگ کند یا مانع‌بودنی‌ها را که انتظار می‌رود، نتواند داشته باشد و ابهام ایجاد کند و شفافیت آن کم شود. به گفته بهروزآذر، بررسی این لایحه در مجلس شورای اسلامی آغاز شده است و از سوی دولت با قوت بیکبری می‌شود و همه تلاش ما این است که در این لایحه روح قانون اساسی بیکبری شود. حمایت از امنیت بانوان در روابط اجتماعی برای نخستین بار در قانون برنامه پنجم توسعه مطرح شد. در ماده ۲۷۷ این قانون که از سال ۱۳۹۰ اجرائی شد، تهیه و تدوین «سند ملی امنیت بانوان و کودکان در روابط اجتماعی» با مشارکت و برنامه‌ریزی تعدادی از وزارت‌خانه‌ها و نهادهای اجرائی به دولت واگذار شد.

به دنبال آن بوده که لایحه «حمایت از آسیب‌پذیری زنان و ارتقای امنیت آنان در برابر خشونت» در دولت تهیه و در دی‌ماه ۱۳۹۹ برای طی مراحل قانونی به مجلس یازدهم ارسال شد.

Iran MS Society
انجمن مولیبیل اسکلتروز ایران
ام اس اس

ام اس با تشخیص به موقع و داروهای

موجود قابل کنترل می باشد

استرس و اضطراب می تواند منجر به بروز ام اس

و تشدید آن گردد

توانبخشی، مثبت اندیشی و ورزش برای بیماران

بیماران ام اس مفید است

www.iranms.org

۰۲۱-۶۶۹۵۱۱۸۷

۶۶۹۵۳۹۰۷-۹